

47- Truyện Nga Quỷ Sinh Ra Đã Bị Mù

Một thuở nọ, Đức Phật ngự trong khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc thuộc nước Xá-vệ.

Bấy giờ Tôn giả A-nan đắp y, ôm bát vào thành khát thực, gặp một nga quỷ mình mẩy như thân cây bị cháy, bụng to như núi, cổ họng nhỏ như cây kim, bị mù từ lúc sinh ra, bị các loài quạ, cú, thúu, điêu... cắn mổ; lại còn tự đánh mình rồ lớn tiếng kêu la, không lúc nào ngừng.

A-nan hỏi nga quỷ:

–Đời trước người gây ra nghiệp ác gì, mà nay chịu khổ như vậy?

Nga quỷ đáp:

–Nơi có mặt trời thì không cần đèn đuốc. Trên đời có Như Lai, xin Tôn giả hãy đến hỏi Ngài.

Bấy giờ, A-nan liền đến gặp Phật, bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, vừa rồi con vào thành khát thực, thấy một nga quỷ chịu khổ não dữ dội, không thể nói hết được.

Ngài A-nan liền trình bày hết sự việc cho Phật nghe và bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, chẳng hay đời trước nga quỷ kia đã gây ra nghiệp ác gì mà nay chịu thọ quả báo như thế?

Đức Phật bảo A-nan:

–Ông hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Trong hiền kiếp này, tại nước Ba-la-nại, có Đức Phật ra đời hiệu là Ca-diếp. Đức Phật dẫn đầu các Tỳ-kheo đi giáo hóa chúng sinh, theo thứ lớp Ngài đến vườn Nai, bấy giờ có một phụ nữ đang mang thai. Khi thấy Đức Phật Thế Tôn, phụ nữ ấy sinh tâm rất kính tin.

Đủ mười tháng, người phụ nữ sinh được một bé gái, dung mạo xinh đẹp khác thường mọi người đều kính quý. Bé gái dần dần khôn lớn.

Một hôm, cô gái ấy đến chỗ Phật, nghe Phật nói pháp, sinh kính tin. Khi trở về nhà cô thưa với cha mẹ:

–Xin cha mẹ bằng lòng cho con được xuất gia.

Lúc ấy cha mẹ cố ngăn cản, nhưng không thể làm cho cô từ bỏ ý định. Sau đó cô xuất gia làm Tỳ-kheo-ni.

Vị Tỳ-kheo-ni được cha mẹ xây dựng cho một ngôi chùa, lại thỉnh các Tỳ-kheo-ni về ở chung chùa. Hôm ấy, vị Tỳ-kheo-ni con của trưởng giả, đối với Giới luật có hủ phạm chút ít, nên bị các Tỳ-kheo-ni đuổi ra khỏi chùa. Tỳ-kheo-ni rất hổ thẹn, không dám về nhà, phải ở nhờ nhà người khác, cô sinh tâm giận dữ nói:

–Ngôi chùa đó là của ta, ta cư trú trong đó, nay tại sao các người lại đuổi ta để mình ở như thế?

Sau đó, cô bèn đi nói những lỗi xấu của các Tỳ-kheo-ni cho các trưởng giả cư sĩ nghe:

–Các người ấy giống như nga quỷ, không chịu làm ăn sinh sống mà chỉ biết trông nhờ vào bá tánh. Ta thế kiếp sau không thấy bọn họ nữa.

Thế như vậy rồi, về sau Tỳ-kheo-ni qua đời bị đọa vào loài nga quỷ sinh ra đã bị mù hai mắt.

Đức Phật bảo A-nan:

–Thầy nên biết, con gái của vị trưởng giả xuất gia nhập đạo; vì bị đuổi khỏi chùa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

nên dùng lời độc ác để phỉ báng các Tỳ-kheo-ni lúc ấy, nay chính là nọ quý sinh ra đã bị mù kia vậy.

Khi Đức Phật nói về truyện nhân duyên của nọ quý sinh ra đã bị mù thì các Tỳ-kheo đều giữ gìn ba nghiệp, thân, miệng, ý, nhằm chán sinh tử; có vị chứng quả Tu-đà-hoàn, có vị chứng quả Tư-đà-hàm, có vị chứng quả A-na-hàm, có vị chứng quả A-la-hán, có vị phát tâm Bích-chi-phật, có vị phát tâm Bồ-đề vô thượng.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

M